

lignende gælder for saa vidt ogsaa for Japan, hvor dog Mulighederne nok ere noget mindre end i Kina. Hidtil har man ikke ment at have Raad til at have en Ministerresident derovre, selv om det i og for sig var ønskeligt, og jeg anser det derfor paa en Maade for at være et Lyspunkt, at man nu er i Stand til at forelægge det Lovforslag, der i Dag ligger paa Tingets Bord, og som ikke medfører forøgede Udgifter for Statskassen, selv om dette kun opnaas ved et Tilskud fra private Selskaber, et Tilskud, der dog er af en saadan Natur, at jeg ikke mener, vort Land paa nogen Maade forpligter sig til nogen speciel Hensyntagen til disse Selskaber, fordi man tager imod dette Tilskud. Jeg kan af de Grunde, jeg her har nævnt, paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling her i Tinget.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det foreliggende Lovforslag fra den højtærede Udenrigsminister er et nyt Bevis paa, hvorledes det regerende Venstre maa vandre over Skærver og skarpe Flintesten i vort politiske Liv. Det var et godt gammelt Programpunkt for Venstre, at Udgifterne til Konsulat- og Gesandtskabsvæsenet skulde nedbringes. Jeg skal ikke komme dybt ind paa, hvad der er udtalt fra Venstres Side i den Henseende. Jeg skal blot henvise til en lille Artikel, som for knap en halv Snes Aar siden stod i „Aalborg Amtstidende“, skrevet af Vilhelm Lassen og med hans eget Navn under. Anledningen til denne Artikel var, at Socialdemokraterne her i Rigsdagen havde stillet et Forslag om at inddrage 3 eller 4 Gesandtskaber. Vilhelm Lassen skrev i den Anledning en indigneret Artikel, hvori han protesterede imod, at Socialdemokraterne nu vilde til at berøve Venstre dette gode, gamle Venstrestandpunkt; men det skulde aldeles ikke lykkes; thi naar en nedsat Kommission fik hele denne Sag overvejet, skulde det nok vise sig, at Venstre opfyldte sit Program. Saa kom Resultatet af den nedsatte Kommission, og vi fik i 1908 en ny Lov om Gesandtskabs- og Konsulatvæsenet, en Lov, hvorved Udgifterne paa dette Omraade bleve ca. 150,000 Kr. større om Aaret, end de være den Gang Venstre i 1901 overtog Magten. Paa dette lille Omraade ere altsaa Venstres Veje de selv samme som paa saa mange andre; men det skal jeg ikke ved denne Lejlighed komme dybere ind paa. Jeg skal heller ikke nærmere komme

ind paa Socialdemokraternes principielle Stilling til Spørgsmaalet. Da den sidst vedtagne Lov var til Behandling i 1908, blev her i Tinget vort Standpunkt tolket af det nuværende ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) og af det daværende Medlem fra Fredericia, og jeg kan i alt væsentligt henholde mig til de Udtalelser, der den Gang fremkom fra de to ærede Medlemmer. Jeg vil blot sige, at efter min Formening er den nuværende Ordning af Gesandtskabsvæsenet og Diplomatiets her i Evropa meget snarere en Fare for Freden end en Garanti for Freden, og jeg tror ikke paa, at det bliver synderlig anderledes, saa længe man foretrækker Adelsmænd ved Besættelsen af de diplomatiske Poster rundt om i de forskellige Lande.

Hvad nu det foreliggende Lovforslag angaar, er der den Mærkelighed ved det, at man her foreslaar en hel ny Ordning kun tre Aar efter, at man har vedtaget en fuldstændig Omordning af vort Konsulat- og Diplomatsvæsen. Det ene af disse Forslag angaar fast Ansættelse af en Handelsattaché i St. Petersborg. Den Mand, der nu beklæder Stillingen, har beklædt den i 2 $\frac{1}{2}$ Aar. I Motiverne til Lovforslaget siges der, at han har været sine Landsmænd til megen Nytte, og at han vistnok har reddet ret betydelige Kapitaler for Danmark. Det er en meget spinkel Motivering fra den højtærede Udenrigsministers Side. Det vilde være ønskeligt, om den højtærede Minister kunde levere Rigsdagen lidt fyldigere Oplysninger om Betimeligheden af at gaa til en aarlig Udgift af 18,000 Kr. til en fast Handelsattaché i St. Petersborg. Jeg vilde gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om der ikke foreligger nogen Beretning om denne Handelsattachés hittidige Virksomhed i Rusland, bl. a. om han har foretaget Rejser. Da den udenrigsministerielle Kommission var nedsat, fremkom der fra Grosserer-Societetet i København den 11. November 1905 en Erklæring, gaaende ud paa Ønskeligheden af at faa ansat Rejsekonsuler, altsaa nærmest Handelsattachéer, antager jeg, som den, der nu er ansat i Rusland. Jeg kunde ønske oplyst, om denne Mand har rejst noget, og om han overhovedet har rejst udenfor det europæiske Rusland. Den ærede Ordfører for Regeringspartiet har Ret i, at der er mange Muligheder for dansk Handels og Industris Foretagsomhed i Rusland, men den største Mulighed ligger vel i asiatisk Rusland. Saa vidt jeg kan se af de Med-